

متن پرسش

سلام استاد: وقتتون بخیر. من از رحمت خدا ناامیدم. لطفاً من رو راهنمایی کنید که چیکار کنم از این حال ناامیدی در بیام. سالهای مدیدی (بیش از بیست سال) با یه سری مشکلات دست و پنجه نرم می کردم و همه جور تلاشی برای رفعشون انجام دادم و هر روز اوضاع بدتر شد. در چند سال اخیر شدیداً دست به دعا و توسل و تضرع بلند کردم به امید اینکه فرجی برسه و از همه جا قطع امید کردم و به خدا خوشبین بودم که چون امیدم رو از همه جا قطع کرده حتماً می خواد فرج کنه. نه تنها هیچ فرجی نشد بلکه الان در بدترین شرایط قابل تصور قرار دارم و اخیراً امیدم رو به رحمت و دستگیری خدا کاملاً از دست دادم و توسل و استغفار و استغاثه رو رها کردم و در تاریکی ناامیدی مطلق روزگار می گذرونم. حتی برای رفع مشکلم به روان پزشک مراجعه کردم و ایشون معتقده مشکل جدی و خاصی ندارم (اگه تشخیص درست داده باشه) الان جدای از این که روزگارم به تلخ ترین و سخت ترین شکل ممکن می گذره، می ترسم با حال کفر از دنیا برم (البته واجباتم رو هنوز انجام میدم) لطفاً بگید چیکار کنم که حداقل کافر نمیرم! برای زندگی طاقت فرسا و غیر قابل تحمل که گمان نکنم کسی راه حلی سراغ داشته باشه. ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خداوند ما را خلق کرد تا در جهان گشوده معنویت حاضر شویم که جهانی است سراسر رحمت. و از این جهت خودمان باید تلاش کنیم دنیا را برای خود عمده نماییم. کتاب «مقالات» آیت الله شجاعی که شرح آن روی سایت هست راهگشای خوبی در این مورد می تواند باشد <https://lobolmizan.ir/sound/۷۵۰?mark=%D۸%B۴%D۸%AC%D۸%A۷%D۸%B۹%DB%۸C> موفق باشید